

[Knud Lind]

tredje verdens elendighed og står over for modsætningen til vores samfund. På hjemvejen i fællesmøderne fremelsker Tvindlærerne en erkendelse hos eleven, som først starter som en skyldfølelse, men som senere bliver omdannet til et had mod det bestående samfund. Eleverne har skiftet identitet.

Tvind er i virkeligheden ligeglad med den tredje verden. Den er blot et middel til at nå et revolutionært mål. Når det alligevel slår fejl for Tvind, er det, fordi Tvind i sin revolutionære utålmodighed ekspanderer og ekspanderer. Lærerkrafternes kvalitet falder i takt med dette. Det er næsten umuligt at indgå i en dialog med Tvind, fordi Tvind fornægter samfundet omkring sig, fordi Tvind ikke ønsker at høre på samfundets kritik, det samfund, de for længst har fornægtet.

På enkelte områder ønsker Tvind at have et godt forhold til det kapitalistiske samfund af hensyn til de økonomiske tilskud, som Tvind får, og af hensyn til elevtilgangen. Tvind erkender at have brug for de nyttige idioter såsom SiD og andre.

Det farlige ved Tvind er ikke deres sekteriske ideologi, det farlige ligger i, at samfundet er begyndt at sende de svageste på Tvind via revalidering og socialudvalg, uden at samfundet er i stand til at føre kontrol med Tvind. Fremskridtspartiet har intet imod friskoler af enhver art, når blot det enkelte menneske er i stand til at sige fra.

Vi mener i øvrigt ikke, at samfundet skal betale 17.500 kr. pr. elev pr. måned. Det må være op til forældrene, om de vil have hjernevasket børnene. Det farlige ved Tvind er, at de elever, som bliver hjernevasket og indpodet et had til samfundet, føler sig svigtet, når de kommer ud fra Tvinds beskyttede, lukkede miljø. De vender i deres forvirring deres had mod det bestående samfund, som de slet ikke forstår, takket være Tvind. De ender måske som rene BZere. Det var måske også meningen fra Tvinds side. Kan samfundet være tjent med det? Det mener vi ikke i fremskridtspartiet.

Jeg skal derefter på fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget bekræfter sin positive holdning til de frie skoler og udtaler sin tilfredshed med, at regeringen nøje vil følge

udviklingen i forbindelse med Tvindaktiviteterne,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

De øvrige partier er ikke taget med, men det kan komme endnu. Vi venter alle på det radikale venstre, som altid er lidt i tvivl. Vi venter stadig væk, og vi håber, at de radikale, når de kommer herop, også er med i denne omgang.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Helle Degn (S):

Jeg synes, undervisningsministerens redogørelse svarer meget nøje til de svar, som er afgivet af de respektive ministre i folketingets respektive udvalg; det var faktisk en nøgtern gennemgang af disse svar uden utidig politisering i diskussionen om anvendelse af statsmidlerne, herunder også anvendelsen af friskolelovens muligheder.

Ét må jeg dog anholde undervisningsministeren for, og det var hans bemærkninger om, at der som et led i seminarieforliget er truffet beslutning om, at der ikke kan optages elever på Det Nødvendige Seminarium. Jeg mener, der særskilt andetsteds er markeret et andet ønske om det, og at der er et forslag derom til behandling.

Hr. Knud Linds motivering var jo en bloddryppende historie, og talen må jeg fuldstændig tage afstand fra, den var ikke bedre. I dag skal vi åbenbart endnu en gang være vidne til fremskridtspartiets medieflip ligesom sidste år og forrige år. Jeg har gennemgået alle de spørgsmål, som hr. Knud Lind nu har ulejliget sig med at stille til også den nye regering, og det fremgår klart af svarene, at der intet foreligger, som kan antyde, at Tvind udnytter statstilskudsreglerne på utilbørlig måde, og som skulle begrunde en statslig indgriben, hvilket også den nye regering bekræfter.

For det andet vil jeg sige, at vi i dag kan henholde os til beretningen fra statsrevisorerne og statsrevisorerens bemærkninger i hæfte nr. 3 fra 1979, som vi kunne det i marts 1980, og som vi kunne det den 22. januar 1982, hvor hr. Poulsgaard rejste en lignende